

[Steen.]

morsomt for mig at skulle gentage en Gang til, hvad jeg allerede har sagt, men naar den ærede konservative Ordfører saa pænt beder om det, maa jeg gaa ud fra, at det er ham en stor Nydelse at høre det, og jeg skal da ikke nægte ham denne Nydelse. Jeg vil da sige som Svar paa det Spørgsmaal, han har stillet, hvad jeg sagde i mit første Indlæg og gentog i mit andet og altsaa nu fremsætter for tredje Gang, at det efter Forslagsstillernes og min Overbevisning vil være god Økonomi at fremme Vejarbejder i et saa hurtigt Tempo, som her foreslaas, og føje til, at vi nærer ingen Tvivl om, at den Nedgang i Vejudgifterne i de kommende Aar, der for Amts- og Sognekommunerne vil blive Følgen, hvis virkelig de Arbejder, her stilles Forslag om, fremmes, til fulde vil kunne opveje det Rentetab, der er Tale om.

Sluttelig beskæftigede den ærede Ordfører for de Konservative, Hr. Ulrich, sig — for øvrigt uden større Held end forrige Gang — med Børnepigespørgsmaalet og fremførte i denne Forbindelse, at man animerer Kommunerne til øjeblikkelige Udgifter, som de maaske slet ikke kan afholde. Jeg vil gerne spørge, hvilke øjeblikkelige Udgifter der er ved et Laan, der er rentefrit de første 3 Aar.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Nu fik vi altsaa den Oplysning, jeg gerne vilde have, idet Ordføreren for Forslagsstillerne (Steen) virkelig overfor det høje Ting paastod, at naar man gaar til disse meget forøgede Vejudgifter, vil man i kommende Aar kunne spare et Beløb til Vejenes Vedligeholdelse, der svarer til de Renter og Afdrag, man her paatager sig. Jeg vil tillade mig at kalde denne Tale ganske uansvarlig.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Ordføreren for Forslagsstillerne (Steen) og Ordføreren for det socialdemokratiske Parti (Fr. Andersen [Holbæk A.]) bliver ved at sige, at der kan skaffes tilstrækkelig teknisk Medhjælp fra Amternes Vejvæsen. Ja, det kan der, hvis man antager nyt Mandskab dertil, og det kan ogsaa godt skaffes, men det vil betyde, at Mandskabet bliver arbejdsledigt igen efter denne 3 Aars Periode. Det bliver Resultatet. Endvidere vil Kommunerne ikke uden store Tab kunne

komme af med de Vejmaskiner og andet Vejmateriel, der skal bruges, thi der maa købes adskilligt mere, end hvis Arbejdet udføres i langsommere Tempo, hvorved man ikke skal anskaffe mere, end der er Brug for i det lange Løb. Der er jo heller ikke nogen Nødstilstand paa Vejene herhjemme, og derfor forekommer det mig, at der ikke er Grund til paa ekstraordinære Foranstaltninger at ofre yderligere saasom Statslaan eller Statstilskud til Kommunerne i en økonomisk saa trang Tid som den nuværende. Og der er saa meget mindre Grund dertil, som det ikke tjener noget produktivt Formaal. Jeg vil sige, som jeg sagde før, at jeg finder det saa meget mere uforvarligt, som man derigenem risikerer, at en hel Del af det Arbejde, som ellers udføres her i Landet, bliver tvunget over til Udlandet, og det vil blive Konsekvensen efter deres Mening, som til daglig har med Vejene at gøre. Kun hvis saadanne Vejarbejder ikke bliver udført i større Omfang, end at man kan overkomme det ved Anvendelse af lokale Materialer, kan det at sætte mange Vejarbejder i Gang faa en gunstig Virkning, thi hvis man skal gaa til Udlandet, faar man ikke det ud af det, som De Herrer ønsker. Jeg tror, vi omtrent er naaet til Grænsen af, hvad vi i saa Henseende kan præstere her i Landet, med mindre vi vil sætte store nye Virksomheder i Gang — og det vil jo koste yderligere.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Overfor den højtærede Minister skal jeg sige, at jeg har indskrænket mig til at paapege det ganske urimelige i, at man her, hvor vi taler om at tilvejebringe Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden, vil forsøge at hævde, at man ikke er i Stand til paa alle Omraader at skaffe sig den fornødne Arbejdskraft. Jeg maa fastholde, at der kan tilvejebringes Arbejdskraft af en hvilken som helst Art til Fremme af de her nævnte Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich gør den Opfattelse gældende, at det er ret og rimeligt, at Kommunerne der, hvor der er stor Arbejdsløshed, sætter Arbejder i Gang i størst muligt Omfang for at komme de arbejdsløse til Hjælp, men føjer til, at saadanne Opgaver maa være Staten uvedkommende. Selv om Stillingen, som i Øjeblikket, er den, at Statens eller rettere udtrykt Rigsdagsflertallets Stilling overfor de arbejdsløse har bevirket, at Spørgsmaalet er blevet af saa stor Alvor for en Række Kommuner,